

El llegat de la pandèmia per la transparència

Als pobles petits, però sovint també als no tan petits, el grau de transparència de la gestió pública va lligada al tarannà de qui mana. En nuclis on encara regeix la dinàmica històrica familiar i de relacions personals en la qual s'imposa la jerarquia consolidada al llarg dels anys per ves a saber quins motius, la gestió pública queda impregnada de les manies locals. Així és com en els ajuntaments, consells i altres organismes de l'anomenat territori, la voluntat de l'alcalde de torn és la que s'acaba imposant a l'hora d'explicar què fa el govern i la seva relació més o menys estreta amb la població. D'aquesta manera, hi ha plens municipals la convocatòria dels quals es proclama als quatre vents, plens que es convoquen pràcticament en secret, plens al final dels quals l'alcalde dona veu als veïns presents perquè puguin intervenir

i plens en els quals això és impensable perquè tan sols parla el que mana i la resta calla i obeeix. Fa uns anys les reunions del Consell d'Alcaldes de Cerdanya es va tancar als mitjans de comunicació perquè, segons la tesi del govern, la seva sola presència motivava l'oposició a un comportament tirant a l'espectacle. Amb l'arribada de la pandèmia tant consells comarcals com ajuntaments van apostar per retransmetre en directe per internet els respectius plens. Era una mesura paliativa a l'obligació dels seus membres de quedar-se a casa. De retruc, doncs, hi va guanyar la transparència. Els plens es podien seguir des del sofà o recuperar-los a la carta per tal de veure els debats polítics sorgits de la gestió pública. Què millor que el poble pugui saber per on passa el municipi i que conegui de quin peu calcen els seus dirigents i els opositors. Amb

el final de la pandèmia i el retorn a la normalitat, els regidors han tornat a la casa consistorial i moltes d'aquestes administracions han decidit deixar de retransmetre el plenari. Ja no és estrictament necessari i per tant moltes d'aquestes reunions han tornat a l'opacitat i el secretisme. Molts analistes sanitaris deien en veure el final de la crisi sanitària alguns avantatges que en guanyaria la societat com ara la menor mobilitat, l'ús de la mascareta en casos de malaltia o una major flexibilitat laboral per treballar des de casa quan sigui convenient. En l'àmbit de la gestió pública dels municipis petits i els consells comarcals, la major transparència era un d'aquests beneficis que podia haver portat la pandèmia. Que el poble sàpiga i vigili els seus dirigents sempre fa una societat més sana, democràtica i participativa.